

STAR WARS

The cover art features a dark, atmospheric scene. In the lower-left foreground, a man in a black robe is kneeling on a dark, rocky surface, his head bowed in a somber or contemplative pose. To his right and towering over him is the massive, wrinkled face of a creature, likely a Sith Lord, with a single glowing red eye. The background is a dark, cavernous space with a blueish-green mist or smoke. The overall mood is one of mystery and power.

DARTH PLAGUEIS

JAMES LUCENO

Star Wars

Darth Plagueis

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

James Luceno

Star Wars – Darth Plagueis – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

STAR WARS™

Darth Plagueis

James Luceno

www.starwars.com

www.egmont.cz

EGMONT

HOWARDU ROFFMANOVI,
JEHOŽ INTELIGENCE, KRITICKÝ DŮVTIP
A PEVNÁ RUKA MI POMOHLY
VYTVORIT TENTO PŘÍBĚH.

Darth Plagueis
Originally published by Random House/Del Rey

Copyright © 2019 by Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace
nesmí být reprodukována, archivována nebo přenášena
v jakékoli formě a jakýmikoli prostředky, ať už elektronicky,
mechanicky, fotograficky, zvukově nebo jinak, bez předchozího
písemného svolení majitele autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT v Praze roku 2019 ve společnosti
Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4
Číslo publikace 36221

Z anglického originálu *Star Wars. Darth Plagueis*
přeložila Petra Babuláková

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec

Technická redaktorka Alena Mrázová

Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

Druhé vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-4759-4

ISBN e-knihy 978-80-252-4953-6 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-252-4954-3 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-252-4952-9 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou
doporučenou spotřebitelskou cenu

www.egmont.cz

www.albatrosmedia.cz

**Kdysi dávno,
v předaleké galaxii...**

Prolog

Planety se zmocnilo chvění.

Přeběhlo po ní jako smrt, propuklo v mocné vlně, kdysi pohřbené hluboko v jejím jádru, začalo se rozpínat sacharínovou atmosférou, až otřáslo samotnými hvězdami. Ve středu zemětřesení stál Sidious, s jednou rukou elegantně položenou na naleštěném parapetu z průsvitného materiálu, jako nádoba přeplněná k prasknutí. Síla v něm byla tak mocná, až se bál, že v ní zmizí a už se nikdy nevrátí. Ale tento okamžik neznamenal konec, nýbrž pravý začátek, který dlouho odkládal; šlo spíše o přeměnu než o nabytí nové moci – o důležitý posun.

Z jeho mysli se vynořila změt' hlasů, blízkých i vzdálených, současných i z pradávne minulosti. Hlasy stoupaly a pronášely chválu, ohlašovaly jeho vládu a oslavovaly nástup nového řádu. Pozvedl žluté oči k obloze, viděl zářivé, chvějící se hvězdy, a v hloubi svého bytí cítil, že si ho vyvolila moc temné strany.

Pomalou, téměř neochotně, se vrátil zpět k sobě a spočinul zrakem na svých pěstěných rukou. Zpět v přítomnosti zaznamenal, že se mu zrychlilo dýchání; místnost za ním mezitím obnovovala svůj pořádek. Vzduchotechnika tiše hučela a drahé nástěnné tapisérie se v jejím vánku lehce vlnily. Z vláken vzácných koberců se oddělovaly rozlité tekutiny. Kolem projížděl očividně zmatený droid. Sidious se otočil, aby zhodnotil nepořádek: starožitný nábytek byl převrácený, zarámovaná umělecká díla visela nakřivo. Jako by se tudy prohnala větrná smršť. Socha Yanjona, jednoho ze čtyř zákonodárců a mudrců z Dwartii, ležela na podlaze tváří dolů.

Kousek, po kterém Sidious tajně prahнул.

Ležel tam také Plagueis: štíhlé končetiny měl rozhozené

a prodlouženou hlavu otočenou na stranu. Oblečený v plné parádě, jako by se chystal strávit noc ve městě.

A teď byl mrtvý.

Nebo nebyl?

Sidiouse se zmocnila nejistota a do očí se mu vrátil hněv. Vyvolal to chvění on sám, nebo jde o varování?

Bylo možné, že ho ten prohnaný Muun oklamal? Co když Plagueis našel klíč k nesmrtelnosti a přece jen přežil? Možná že pro tak moudrou bytost by to znamenalo jen nepatrný krok – pro někoho, kdo stavěl Velký plán nade vše ostatní. Nechal se Plagueis chytit do vlastnoručně utkané sítě žárlivosti a touze vlastnit ostatní, stal se obětí vlastních konstrukcí a slabostí?

Kdyby se neobával o vlastní bezpečnost, byl by ho Sidious i litoval.

Obával se přistoupit k mrtvole svého bývalého mistra, použil tedy Sílu, aby obrátil starého Muuna na záda. Z tohoto úhlu vypadal Plagueis skoro jako tehdy, kdy ho Sidious poprvé potkal, před několika desetiletími: hladká, bezvlasá lebka; hrbolatý nos se zploštělým můstkem, jako by ho tam udeřila koule, a s ostrou špičkou dotýkající se téměř až horního rtu; vystrčená spodní čelist; zapadlé oči stále přetékající hrozbou – byly to fyzické rysy, na jaké lze u Muunů narazit zřídka. Ale Plagueis nikdy nebyl obyčejný Muun, a už vůbec ne obyčejná bytost jakéhokoli druhu.

Sidious se k němu opatrně natáhl v Síle. Při bližším ohledání viděl, že Plagueisovo už modrající tělo je hladké a rysy ve tváři uvolněné.

Vzdáleně si uvědomoval hučení vzduchotechniky a zvuky z vnějšího světa pronikající do luxusního obydlí a zůstával nadále bdělý. Pak se s úlevou narovnal do plné výšky a vydechl. Nešlo o žádný sithský trik. Bytost, která ho přivedla k Síle, byla mrtvá.

Pobaveně přimhouřil oči.

Muun mohl prožít dalších sto let nezměněn. Mohl žít věčně, pokud by se mu podařilo uspět. Ale nakonec – přestože mohl zachránit před smrtí ostatní – nedokázal zachránit ani sám sebe.

Sidiouseva hrud' se nadmula pocitem dobře vykonané práce a myšlenky se volně rozběhly.

Nu, nebylo to ani zdaleka tak hrozné, jak jsme si mysleli...

Věci se zřídka kdy odehrály tak, jak si představoval. Řád událostí budoucích byl prchavý. Stejně jako se minulost mění díky selektivní paměti, i budoucí události byly pohyblivé cíle. Člověk se mohl chovat pouze instinktivně, intuitivně uchopit správný okamžik a vrhnout se do akce. Stačila vteřina, a vesmír se začal utvářet úplně jinak a ničí vůle neměla tu moc předejít tomu, co následovalo. Člověk mohl pouze sledovat a reagovat. Překvapení bylo prvkem, který v periodické tabulce chyběl. Klíčovým elementem, chybějící přísadou. Prostředkem, jímž Síla bavila samu sebe. Přípomínkou, že všechny živé bytosti skrývají tajemství, která nebudou nikdy odhalena.

S přesvědčením, že vůli temné strany bylo učiněno zadost, se vrátil k oknu apartmá.

Byli tu jen dva tvorové v galaxii, která čítala bezpočet milionů hlav, ale to, co se v tomto apartmá právě stalo, mělo ovlivnit životy všech, do posledního z nich. Galaxie už byla vytvarována narozením jednoho a nyní bude přetvořena smrtí druhého. Ale poznali a ucítili tu změnu i jinde? Uvědomovali si jeho zapřísáhlí nepřátelé, že se Síla neodvolatelně změnila? Bude to stačit, aby se probrali ze svého pokryteckého sebeuspokojení? Doufal, že ne. Teď už bylo zapotřebí začít vážně pracovat na pomstě.

Zvedl oči a našel vzhůru se vinoucí souhvězdí, mocné a z jistého úhlu pohledu nové na obloze, přestože ho brzy zastřou sluneční paprsky nového dne. Bylo nízko na nebi, nad rovínami, viditelné pouze těm, kdo věděli kde a jak ho hledat. Ode mykalo smělou budoucnost. Některé hvězdy a planety se možná naoko pohybovaly jako jindy, odsouzeny k putování v sestavách, které byly vypočítány dávno před jejich ohnivými zrozeními. Ve skutečnosti však byla nebesa narušená a temnou hmotou zatažena do nových uspořádání. Sidious cítil v ústech příchut' krve. Cítil, jak netvor v jeho hrudi nabírá na síle, vynořuje se z temných hlubin, křiví svou podobu do něčeho hrůzostrašného a chystá se zjevit světu.

Temná strana si z něj udělala svůj majetek, ale teď si on přivlastnil ji.

Bez dechu, ne vyčerpáním, ale náhlým *vnuknutím* moci se pustil parapetu a dovolil netvorovi zmítat se ve svém těle jako nezkracenému zvířeti z hor nebo stepí.

Byla vůbec kdy Síla v někom mocnější?

Sidious se nikdy nedozvěděl, jak Plagueisův vlastní mistr došel svého konce. Zemřel Plagueisovou rukou? Zažil Plagueis také tu euforii, že se stal jediným sithským pánem? Zvedla se tehdy bestie z konce časů, aby nahlédla do světa, který ovládne, a uvědomovala si, že její vypuštění je na spadnutí?

Zvedl oči k nebi. Tam se nacházely odpovědi, zakódované ve světle a prolétající prostorem a časem. Proudil jím tekutý oheň, myslí se mu míhaly vize z minulosti i budoucnosti a on se otevřel přetvořené galaxii, jako by se snažil oloupat ze sebe uplynulá desetiletí...

ČÁST PRVNÍ:

Přijetí

**67-65 LET PŘED
BITVOU O YAVIN**

KAPITOLA PRVNÍ

PODSVĚTÍ

Čtyřicet sedm standardních let před krutovládou císaře Palpatina nebyl Bal'demnic ničím víc než zárodečným světem na Vnější okraji v sektoru Auril obývaným ještěřími tvory, kteří vykazovali pramalou toleranci jak k cizincům, tak k sobě navzájem. O několik desetiletí později měla planeta sehrát roli v galaktických událostech a zapsat se do historie, ale v oněch dávných dobách, kdy Republika nezadržitelně mířila k rozkladu a nepokojům, zajímal Bal'demnic jen xenobiology a kartografy. Málem by unikl i pozornosti Dartha Plagueise, kterého odlehlé světy podivně lákaly, kdyby jeho mistr Tenebrous neobjevil na této planetě cosi zvláštního.

„Darth Bane by naše úsilí ocenil,“ vykládal sithský mistr svému učni, když stáli bok po boku v křišťálové jeskyni, která je sem přilákala z dalekých hvězd.

Tenebrous byl Bith, vysoký jako Plagueis a téměř i stejně vyčrtlý. Lidským očím se jeho zažloutlá kůže mohla jevit stejně nezdravá jako pokožka bledého Muuna, ale ve skutečnosti se oba těšili pevnému zdraví. Přestože spolu hovořili basikem, oba plynně ovládali i rodný jazyk toho druhého.

„Mladá léta Dartha Banea,“ řekl Plagueis přes transpirační masku. „Pokračujeme v jeho rodinném řemesle, dalo by se říct.“

Tenebrousovy našpulené rty za jeho vlastní maskou sebou ne-

souhlasně cukly. Dýchací zařízení vypadalo na jeho veliké, rozštěpené hlavě absurdně maličké a vypouklá maska činila z jeho plochých očí bez víček jen blízko posazené jámy ve ztrhané tváři.

„Baneova klíčová léta,“ opravil Plagueise.

Plagueis jemné pokárání v klidu přestál. Učil se u Tenebrouse tolik let, kolik trvá průměrný lidský život, a Tenebrous na něm stále nezapomínal nacházet chyby, kdykoli se mu naskytla příležitost.

„Existuje snad vhodnější způsob, jak uzavřít kruh, než napodobením zásadního snažení Sith'ariho?“ pokračoval Tenebrous. „Sami se vetkáme do osnovy gobelínu, který vytvořil.“

Plagueis si nechal své myšlenky pro sebe. Příhodně pojmenovaný Darth Bane, který nově vymezil Sithy tím, že snížil jejich počet a zavedl působení v skrytu, těžil v mládí cortosis na Apatrosu. To bylo dávno předtím, než přijal principy temné strany. Během tisíce let po smrti se Bane stal zbožňovaným a moc jemu připisovaná legendární. A vskutku, které místo mohlo být na dokončení kruhu pro jeho následovníky příhodnější, říkal si Plagueis, než dávno zapomenutá, hlubokým srázem obklíčená modrá plocha bal'demnického Severního moře?

Oba Sithové byli vybaveni enviro-obleky, které je chránily před vedrem a škodlivou atmosférou. Jeskyni křížovaly desítky ohromných krystalů, které se podobaly zářícím mečům, jaké jevištní kouzelníci s oblibou zapichují do svých truhel. Nedávné zemětřesení naklonilo pevninu a vyhnalo z podzemního jeskynního labyrintu vodu bohatou na minerály, ale vulkanická dutina, která po miliony let držela vodu ve varu, ohřívala i vlhký vzduch na teplotu, kterou ani Tenebrous a Plagueis nemohli vydržet bez podpory přístrojů.

Na dosah ruky seděl zavalitý důlní droid. Měl za úkol monitorovat postup těžební sondy, která měla testovat bohatou cortosisovou žílu, jež se nacházela na dně hluboké šachty. Někteří jí říkali mýtická ruda – nejen kvůli jejímu nedostatku, ale hlavně kvůli zásadní schopnosti odolávat účinkům jediských světelných mečů. Z tohoto důvodu Jediové podnikli razantní kroky, aby těžbu a zpracovávání této rudy zakázali. I když cortosis neohrožovala samotnou existenci řádu, byla jakýmsi dráždidlem, výzvou pro pověst hrůzné nepřemožitelnosti jeho zbraní.

Právě Tenebrous se zasloužil o to, že se Sithové dozvěděli o bohatých nalezištích na Bal'demnicu dřív, než si Jediové prostřednictvím smlouvy s Galaktickým senátem stačili nárokovat celé naleziště pro sebe, jak to udělali dříve s adeganskými krystaly a novorozenci všech druhů citlivými k Síle. Ale Tenebrous a generace sithských pánů před ním znali tajné informace shromažďované širokou sítí informátorů a špehů, o kterých Senát ani Jediové neměli ponětí; to se týkalo i průzkumných těžařů a výrobců zbraní.

„Na základě údajů, které jsem obdržel,“ zanotoval důlní droid, „se osmdesát dva procent rudy hodí ke zpracování na odolný cortosisový štít.“

Plagueis pohlédl na Tenebrouse, který mu se spokojeným příkynutím pohled oplatil. „Procenta odpovídají tomu, co jsem měl podle svých informací očekávat.“

„Čích informací, mistře?“

„Na tom nezáleží,“ odvětil Tenebrous.

V přehřátém tunelu se povalovaly kusy zlomených vrtáků a ucpaných plynových a filtračních masek. Všechno tu zanechal výzkumný tým, který vstoupil do šachty před několika měsíci. Z širokého ústí šachty se pravidelně ozývalo dunění droidích hydraulických zvedáků. Hudba pro Tenebrousovy sluchové orgány, tím si byl Plagueis jistý.

„Nechcete se o své plány s tímto objevem podělit?“

„Časem, Darthe Plagueisi.“ Tenebrous se od něj odvrátil a oslovil droida. „Ať sonda zhodnotí vlastnosti druhotné žíly.“

Plagueis si prohlížel obrazovku připevněnou k droidově ploché hlavě. Ukazovala mapu, kudy se sonda pohybovala, a grafickou analýzu jejích skenů, které pronikaly až k horním vrstvám magmatické komory.

„Sonda provádí analýzu,“ aktualizoval droid.

Když se křišťálovou jeskyní rozezněly zvuky hydraulických zvedáků sondy, začal Tenebrous obcházet šachtu, ale pak se náhle zarazil, když vrtání přestalo.

„Proč se to zastavilo?“ zeptal se dřív, než tu otázku vyslovil Plagueis.

Droidova odpověď přišla okamžitě. „Jednotka Em-Dva mě informuje, že přímo pod novým vrtem objevila plynovou kap-

su.“ Droid se zarazil a pak dodal. „Je mi velice líto, pane, ale ten plyn je vysoce hořlavá forma lethanu. Jednotka Em-Dva předpovídá, že teplo způsobené hydraulickými zvedáky vyvolá explozi značného rozsahu.“

Do Tenebrousova hlasu se vkradlo podezření. „Původní zpráva se o lethanu nezmiňovala.“

Droid se k němu otočil. „O tom nic nevím, pane. Ale jednotka Em-Dva je velice neústupná. A co víc, mé vlastní programy potvrzují skutečnost, že lethanové kapsy v blízkosti cortosiseových žil nejsou nic neobvyklého.“

„Pošli sondě dotaz ohledně vyhloubení šachty vedoucí kolem lethanové kapsy,“ řekl Plagueis.

„Právě takovou strategii jednotka Em-Dva doporučuje, pane. Mám poslat rozkaz, aby pokračovala?“

Plagueis pohlédl na Tenebrouse, který přikývl.

„Naříd' sondě, aby pokračovala,“ řekl Plagueis. Jakmile se dunění opět rozeznělo, upřel zrak na displej, aby se podíval, jak sonda pokračuje. „Naříd' sondě zastavit,“ přikázal sotva po pár vteřinách.

„Proč do toho zasahuješ?“ zeptal se Tenebrous a vrhl se vpřed.

Plagueis ukázal na displej. „Podle mapy je v oblasti vrtu mnohem vyšší koncentrace lethanu.“

„Máte pravdu, pane,“ odvětil zděšeně droid. „Pošlu jednotce příkaz, aby zastavila veškerou aktivitu.“

Dunění přesto pokračovalo.

„Droide,“ vyštěkl Plagueis, „potvrdila sonda, že tvůj příkaz přijala?“

„Ne, pane. Em-Dva neodpovídá.“

Tenebrous strnul a těsně se vyhnul nárazu hlavou do mohutného jeskynního krystalu. „Je stále v dosahu?“

„Ano, pane.“

„Spust' diagnózu komunikace.“

„To jsem udělal, pane, všechny systémy jsou nominální. Jednotka nereaguje, protože...“ krátce se odmlčel a pak znovu začal. „Zdá se, že jednotka odmítá spolupracovat úmyslně.“

„Deaktivuj ji,“ řekl Tenebrous. „Okamžitě.“

Dunění se zastavilo a nakonec utichlo, ale ne na dlouho.

„Jednotka Em-Dva přepsala můj příkaz.“

„To není možné,“ vydechl Tenebrous.“

„Samozřejmě že ne, pane. Vlastně je velice pravděpodobné, že jednotka spouští nějaký hluboko zasutý program, který unikl všem předchozím kontrolám.“

Plagueis mrkl na Tenebrouse. „Kdo tu sondu získal?“

„Není čas na otázky. Sonda se chystá prolomit kapsy.“

Sithové se vrhli k okraji kapsy, strhli si rukavice a namířili nechráněnými rukama s dlouhými prsty do inkoustové tmy dole. Z konečků prstů jim začaly sršet modré výboje elektrické energie a přšely dolů do vrtu. Ostře blikající rozeklané blesky vtrhly až do boční šachty, kde sonda prováděla výzkum. Praskavé zvuky se ozývaly ze dna ještě dlouho poté, co Sithové svou moc spoutali.

Brzy se však opakované údery sbíječky rozezněly nanovo.

„To dělá ta žíla,“ řekl Tenebrous. „Je tu příliš velký odpor.“

Plagueis věděl, co se musí udělat. „Půjdu dolů,“ řekl a už se chystal skočit do šachty, když ho Tenebrous zadržel.

„To může počkat. Vracíme se do jeskyně.“

Plagueis zaváhal a pak přikývl. „Jak rozkazujete, mistře.“

Tenebrous se obrátil k droidovi. „Pokračuj v pokusech deaktivovat jednotku.“

„To udělám, pane. Budu tu však kvůli tomu muset zůstat.“

„A co s tím?“ zeptal se Tenebrous a naklonil hlavu na stranu.

Plagueis to pochopil. „Byl jsi užitečný droid.“

„Děkuji, pane.“

Tenebrous se zamračil. „Plýtváš dechem.“

Rychlost Tenebrousova odchodu Plagueise málem srazila. Musel se ponořit hluboko do Síly, aby s ním udržel krok. Vraceli se stejnou cestou, kterou sem přišli z jeskyně, v níž nechali svou loď, a zlehka prolétli tunelem posetým krystaly, který si dříve zvolili coby cestu dolů. Plagueis rozuměl tomu, že mocná exploze je možná nevyhnutelná, ale mátl ho mistrův téměř šílený úprk k povrchu. V minulosti Tenebrous málokdy dával najevo známky nepohodlí nebo dokonce strachu; jaké nebezpečí tedy vycítil, že ho přinutilo k tak překotnému ústupu? A kdy v minulosti utkali před nějakým nebezpečím? Sithové byli pod ochranou temné strany a sotva se mohli bát smrti, když byli je-

jími spojenci. Plagueis natáhl své pocity ve snaze rozpoznat zdroj Tenebrousových obav, ale Síla mlčela.

Deset metrů před ním se Bith sklonil před ostrými, trčícími balvany. V přílišném spěchu však přesto narazil ramenem do hrubé skály a roztrhl si oblek.

„Mistře, dovoďte, abych šel první,“ nabídl se Plagueis, když Tenebrouse dostihl. Byl jen o málo hbitější než Bith, ale kromě toho, co poskytovala Síla, měl lepší noční vidění a citlivější smysl pro orientaci.

Tenebrousova pýcha teď byla zraněna více než jeho rameno a mávnutím ruky nabídku odmítl.

„Nezapomínej, kde je tvé místo.“ Znovu nabyl rovnováhy a klidu a pokračoval dál. Ale na rozcestí v tunelu zabočil špatným směrem.

„Tudy, mistře,“ křikl na něj Plagueis z chodby, ale zastavil se, aby se vzdal vedení.

Blíže k povrchu se tunely otevíraly do jeskyní velikosti katedrál, vyhloubených a ohlazených dešťovou vodou, která v určitých obdobích baldemnického dlouhého roku prudce smáčela povrch planety. V jezírkách stojaté vody se proháněly nejrůznější druhy slepých ryb. Nad jejich hlavami zpanikařilo hejno jestřapýrů a prudce vylétlo ze svých hnízd pod stropem. Přirozené světlo v dálce přimělo oba Sithy ke spěchu do jeskyně; i tak se však o vteřinku opozdili.

Výbuch plynu je dostihl právě ve chvíli, kdy vstupovali do prosvětlené dutiny pod vrcholem svahu. Z hloubi tunelu se ozvalo skřípavé elektronické kvílení a v tu samou chvíli, téměř jako by jeskynní systém zalapal po dechu, se otvorem v klenutém stropě, kterým sem vstoupila jejich loď, vehnal do jeskyně spalující víchr. Následovala tlumená, ale mohutná exploze a jeskynním labyrintem se prohnala žhavá koule hořících plynů. Tenebrousovi se nějak podařilo udržet na nohou a vřít se do tunelu, z něhož právě vyšel; mávnutím vytvořil silový štít, který se srazil s planoucí koulí a pohltil ji. Tisíce hořících jestřapýrů se roztočily ve spirále jako větrem rozvířené uhlíky.

O pár metrů dál byl Plagueis silou vyprchávajícího výbuchu vržen obličejem k zemi a zvedl hlavu právě včas, aby viděl, jak

z klenutého stropu jeskyně začínají odpadávat ohromné kusy kamene. Přímo pod padajícími kusy se nacházela jejich loď.

„Mistře,“ řekl, vyhrabal se na nohy a zvedl ruce ve snaze udržet kameny ve vzduchu.

S pažemi stále v silové pozici se Tenebrous otočil, aby Plagueisovi pomohl. Poslední plameny z hořících plynů za ním se plazily z ústí tunelu, olizovaly mu záda a hnaly ho hlouběji do jeskyně.

Jeskyně se dál křečovitě otřásala a poškozený strop se chvěl. Rozbíhaly se po něm trhlinky jako pavoučí síť a celá jeskyně hrozila zhroucením. Plagueis uslyšel nad hlavou drásavý zvuk a sledoval, jak se po stropě šíří zubatá prasklina, trhá vrstvy a vrstvy kamene a následně se spouští i po stěně jeskyně.

Nyní se pod místem dopadu nacházel Tenebrous.

V tu chvíli si Plagueis uvědomil, jaké nebezpečí Tenebrous předvídal: vlastní smrt.

Jeho smrt byla v Plagueisových rukou.

Zatímco se Tenebrous soustředil na udržení balvanů, které hrozily rozdrtit jejich loď, Plagueis se rychle zaměřil na něj, ukázal zvednutýma rukama na padající kameny nad mistrovým tělem a rychlým pohybem obou paží je strhl tak rychle a prudce, že Tenebrous skončil pod kamennou masou dřív, než si vůbec stačil uvědomit, co ho zasáhlo.

Kolem Plagueise se zvířil kamenný prach, když balvany pohřbily i loď. Ale nevěnoval tomu pozornost. To, že se mu podařilo shodit na Tenebrouse balvany, bylo dostatečným důkazem, že se Bith stal pomalým a postradatelným. Jinak by pravý zdroj nebezpečí vycítil a na podlaze jeskyně by skončil Plagueis, s hlavou rozdrčenou jako vajíčko a hrudí probodnutou špičatým hrotem ulomeného krápníku.

V jeho spěchu k ležícímu Tenebrousovi bylo stejně tolik vzrušení jako předstírání.

„Mistře!“ řekl, poklekl vedle Tenebrouse a sejmul mu respirátory. Hrál po drtících kamenech a začal je z mistra odstraňovat. Jenže Tenebrous měl probodnutou plíci a v hrdle mu bublala krev. Díry v rukávech enviro-obleku odhalovaly esotrické značky a tetování.

„Přestaň, učni,“ vybublal ze sebe Tenebrous. „Budeš potřebovat všechnu svou sílu.“

„Mohu přivést pomoc. Pořád je čas...“

„Umírám, Darthe Plagueisi. Je čas jen na umírání.“

Plagueis pohlédl do Bithových očí plných bolesti. „Udělal jsem vše, co jsem mohl, mistře.“

Tenebrous ho znovu přerušil. „Být mocný v Síle je jedna věc. Ale uvěřit ve vlastní všemohoucnost je počátek katastrofy. Nezapomeň, že i v nadpozemské říši, kterou obýváme, může dojít k nepředvídaným událostem.“ Na chvíli ho umlčel zajímavý kašel. „Možná je to lepší takto, než zahynout tvou rukou.“

Tak by si to přál i Darth Bane, pomyslel si Plagueis. „Kdo dodává těžařské sondy, mistře?“

„Subtext,“ odvětil Tenebrous slabým hlasem. „Důlní společnost Subtex.“

Plagueis přikývl. „Pomstím vás.“

Tenebrous slabě naklonil obrovskou hlavu. „Opravdu?“

„Samozřejmě.“

Bith si nechal pro sebe, zda ho to přesvědčilo, a pokračoval dál: „Tvým osudem je přinést sithskému snažení ovoce, Plagueisi. Je na tobě, abys srazil řád Jedi na kolena a zachránil před ním zbytek galaxie.“

Konečně, pomyslel si Plagueis, mi tu úlohu svěřil.

„Ale musím tě varovat...“, začal Tenebrous, ale pak náhle zmlkl.

Plagueis vycítil, že si Bithova vysoce vyvinutá mysl přehrává uplynulé události, porovnává možnosti a dochází k závěru.

„Před čím mě chcete varovat, mistře?“

Tenebrousovy černé oči zaplály žlutým světlem a volnou rukou popadl límec Plagueisova enviro-obleku. „Ty!“

Plagueis odtáhl Bithovu tenkou ruku od látky a mírně se ušklíbl.

„Ano, mistře, vaše smrt přichází z mých rukou. Sám jste řekl, že vytrvalost je cesta k vítězství, a měl jste pravdu. Odejděte do hrobu s vědomím, že jste poslední ze starého řádu, který ctil Pravidlo dvou, a že nyní začíná nový řád a přetrvá tisíce let pod mým vedením.“

Tenebrous vykašlal chuchvalec krve. „Pak tě tedy naposledy nazvu učněm. A oceňuji, jak obratně jsi využil okamžiku pře-

kvapení. Možná jsem se mýlil, když jsem si myslel, že na to nemáš žaludek.“

„Vedla mě temná strana, Tenebrousi. Vycítil jste to, ale váš nedostatek víry ve mně vám zatemnil myšlenky.“

Bithova hlava souhlasně poskočila. „Dokonce už předtím, než jsme přišli na Bal'demnic.“

„A přesto jsme přišli.“

„Protože nám to bylo souzeno.“ Tenebrous se odmlčel a pak promluvil s novou naléhavostí. „Ale počkej! Loď...“

„Rozdrcená, stejně jako vy.“

Plagueise probodl Tenebrousův hněv. „Riskoval jsi všechno, aby ses mě zbavil! Celou budoucnost Sithů! Mé instinkty o tobě přece jen nelhaly!“

Plagueis se od Tenebrouse odtáhl, a předstíral klid. Ve skutečnosti ho však naplnil ledový hněv. „Najdu si cestu, Tenebrousi, stejně jako vy.“ A úderem hranou levé ruky zlomil Bithovi krční páteř.

Tenebrous byl ochromený a v bezvědomí, ale ne mrtvý. Plagueis neměl v úmyslu ho zachraňovat – ani kdyby to bylo možné –, ale zajímalo ho chování Bithových midi-chlorianů, když z něj vprchával život. Jediové považovali buněčné organismy za symbionty, Plagueis měl midi-chloriany za vetřelce bránící toku Síly, za překážku, která stála v cestě možnosti spojit se se Sílou přímo. Léty pokusů a řízených meditací získal Plagueis schopnost chování midi-chlorianů vnímat, ne však ještě schopnost je ovládat.

Jejich ovládání by mohlo, snad, prodloužit Tenebrousův život.

Pohlédl na Bitha v Síle a zjistil, že midi-chloriany už začínají vymírat, stejně jako neurony tvořící Tenebrousův impozantní mozek, a svalové buňky, které poháněly jeho kdysi zdatné srdce. Běžně rozšířená mylná domněnka tvrdila, že midi-chloriany jsou částice nesoucí Sílu. Ve skutečnosti působily spíše jako prostředníci a tlumočníci vůle Síly. Plagueis považoval svou neutuchající fascinaci těmito buňkami za stejně přirozenou, jako byla Tenebrousova posedlost tvarováním budoucnosti. Zatímco bithský intelekt byl založen na matematice a výpočtech, muunský intelekt poháněla touha po zisku. Coby Muun hleděl Plagueis na své spojenectví se Sílou jako na investici, která mu při správném postupu mohla přinést vysoké výnosy. Věrný své

muunské povaze a tradici také po mnoho desetiletí hromadil úspěchy a ani jedinkrát nezradil Tenebrousovu důvěru.

Bithovy skomírající midi-chloriany blikaly jako světlo, které se pomalu odpojuje od zdroje energie, a přesto Plagueis Tenebrouse stále cítil v Síle. Jednoho dne se mu podaří vůlí přimět midi-chloriany, aby se udržely v jednom celku. Ale teď sem takové dohady nepatřily. V této chvíli se Tenebrous i se vším, čím v životě byl, nacházel mimo Plagueisův dosah.

Napadlo ho, jestli to tak mají i Jediové. Jestli se midi-chloriany v rytířích Jedi chovají, jako by byly oddané temné straně? Jsou zasahovány různými podněty či nuceny k činu různými touhami? V životě už potkal mnoho Jediů, ale nikdy se nepokusil některého z nich studovat tak jako nyní Tenebrouse, z obavy, že by odhalili, jak silné je jeho spojení s temnou stranou. Ale to se také mohlo změnit.

Tenebrous zemřel, zatímco ho Plagueis pozoroval.

V Baneově době mohl Sith zabránit odchodu své podstaty tím, že skočil do vědomí Sitha, který přežil, ale ty časy dávno minuly a nemělo to už žádný význam; od té doby byla nauka podkopána a technika navždy ztracena. Poslední Sith, který ji ovládal, byl nevysvětlitelně přitahován ke světlé straně a zabit a to tajemství si vzal s sebou do hrobu.

KAPITOLA DRUHÁ

VNITŘNÍ KRAJINA

Plagueis si nebyl jistý, jak dlouho zůstal u Tenebrousova těla. Ale bylo to velmi dlouho, protože když se zvedl, chvěly se mu nohy a většina prachu z výbuchu se usadila. Teprve po několika krocích si uvědomil, že ani on nepřečkal události bez úhony. V jisté chvíli, nejspíš když se soustředil na vraždu, ho balvan nebo něco jiného vrženého výbuchem zasáhlo do beder a tenká tunika, kterou měl pod enviro-oblekem, byla nasáklá krví.

Navzdory vířícímu prachu se zhluboka nadechl, což vyvolalo bodnutí v hrudním koši a záchvat kašle. Vyplivl do horkého vzduchu chuchvalec krve. S pomocí Síly se znehybnil a přikázal svému tělu, aby co nejlépe eliminovalo škody. Jakmile ho zranění přestalo zaměstnávat, prozkoumal jeskyni, která tu zůstala, ale proměnila se v úplný kruh. Podlahu pokrývaly sutiny a všude kolem vyplašeně pípali poranění jestřapýři a drápali se jeden přes druhého. Zvířený prach se třpytil v šikmém paprsku denního světla, který sem proudil širokou trhlinou – ta byla také výsledkem zřícení. Nedaleko hromady balvanů ze zhrouceného stropu čekala malá, ale drahá Tenebrousova loď – vyrobená podle návrhu Rugesse Nomea – zasypaná přírodní mohylou, z níž jí trčela slitinová křídla a uražený nos. A konečně, o necelých pár metrů dál, ležel v podobném hrobě Tenebrous.

Plagueis došel k lodi a prozkoumal škody na projektoru de-

flektorního štítu, navigačním zařízením, chladicím potrubím, senzorech a anténách. Tenebrous by většinu z toho jistě dokázal opravit, ale Plagueis v tom nebyl zběhlý, postrádal jak Bithovu jemnou motoriku, tak i jeho znalosti lodních systémů.

Přestože to byla jedinečná loď a technický zázrak, nikdo ji nemohl k Tenebrousovi vystopovat, protože registrace i vlastnické právo byly zfalšované. Bylo možné, že záchranný maják stále fungoval, ale Plagueisovi se ho nechtělo aktivovat. Přiletěli na Bal'demnic tajně a stejně tak měl v úmyslu i odletět.

Ale jak?

Opět zamžoural do světla, které se sem lilo trhlinou. Byl v Síle zběhlý, ale stále ne natolik, aby se dokázal zvednout ze země a proletět otevřenou trhlinou ve stropu jeskyně. To by zvládl jen s raketovým batohem, ale žádný takový v lodi nebyl. Putoval pohledem z trhliny na křivé jeskynní stěny. Nejspíš by po nich mohl vylézt jako pavouk, ale pak našel lepší způsob.

A co víc, oním způsobem mohl zabít dvě mouchy jednou ranou.

Z místa asi uprostřed mezi lodí a hromadou sutin pod trhlinou se ponořil do Síly a s gesty podobnými těm, které s Tenebrousem používali, když se snažili zabránit zborcení stropu, začal pomocí levitace přemisťovat balvany z lodi a přidávat je k troskám. Zastavil se až ve chvíli, kdy obnažil poklop lodi a byl si jistý, že dokáže s pomocí Síly vyskákat nahoru k trhlině po navršené hromadě.

Když se však pokusil otevřít poklop, zjistil, že to nejde. Nakonec se dovnitř dostal až po sérii úderů Sílou do střechy kokpitu. Zavrtal se dovnitř a našel svou cestovní brašnu, která mimo jiné ukrývala komlink, světelný meč a náhradní oblečení. Vzal si i Tenebrousovův komlink a světelný meč a pečlivě vymazal paměť navigačního počítače. Venku před lodí se zbavil enviro-obleku a krví nasáklé tuniky a vyměnil je za černé kalhoty, volnou košili a plášť s kápí. Připjal si oba světelné meče k opasku, aktivoval komlink a vyvolal si mapu Bal'demniku. S několika málo satelity na oběžné dráze se planeta ani vzdáleně nepodobala běžně zmapovaným světům, ale i tak mapa prozradila Plagueisovi všechno, co potřeboval vědět.

Naposledy se rozhlédl kolem. Nebylo pravděpodobné, že domorodci budou mít důvod jeskyni prozkoumat, a ještě nepravdě-

podobnější bylo, že tu něco objeví mezihvězdný návštěvník; přesto si však dal načas a prohlédl si celou scénu nezaujatým okem.

Částečně rozdrcená, ale drahá a záchranu hodná mezihvězdná loď. Rozkládající se tělo bithského vesmírného cestovatele. Pozůstatky po výbuchu...

Nešťastná nehoda, k jakým v galaxii dochází často.

Spokojený Plagueis vyskákal nahoru po hromadě trosek a pak trhlinou ve stropě do zbytků dne.

* * *

Sálavé horko Bal'demniku mu olízlo odhalenou kůži a silný pobřežní vítr ho zatahal za plášť. Na západ a na jih, kam jeho oči dohlédly, se rozkládal azurově modrý oceán lemovaný bílou pěnou v místech, kde narážel na pobřeží. Holé, rozeklané kopce se ztrácely v mořské mlze. Plagueis si představil časy, kdy krajinu pokrývaly lesy, než domorodí Kon'me pokáceli stromy na stavební materiál a na palivo. Zbytky vegetace se nyní krčily ve strmých roklích, které od sebe oddělovaly hnědé kopce. Zasmušilá krása. Snad, pomyslel si, mohla tato planeta nabídnout i něco jiného než jen zásoby cortosisové rudy.

Plagueis strávil většinu svého dospělého života na Muunilinstu, takže mu oceánské světy nebyly cizí. Na rozdíl od většiny Muunů byl zvyklý také na světy vzdálené a zaostalé, protože právě na takových planetách a měsících strávil své dětství a dospívání.

S tím, jak se polokoule Bal'demniku rychle otáčela do noci, větry nabývaly na síle a teplota klesala. Mapa, kterou si vyvolal na komlinku, ukazovala, že hlavní vesmírný přístav planety se nachází pouhých pár set kilometrů na jih. Tenebrous přístav schválně minul a přiletěl raději přes severní ledový mys než přes moře. Plagueis si spočítal, že vzdálenost k přístavu by mohl zvládnout během zítřka a měl by standardní týden na to, aby se dostal včas na Muunilinst a mohl hostit Shromáždění na Pobytu. Také však věděl, že bude muset projít přes území obydlené jak elitním, tak plebejským obyvatelstvem národa Kon'me, takže se rozhodl cestovat v noci, aby se styku s nepřátelským a xenofobním ještěřím druhem vyvaroval. Nechtěl za sebou nechávat mrtvolu.

Stáhl si roucho u pasu a vydal se na cestu, nejprve pomalu, pak ale nabral rychlost, takže by se všem bytostem, které by ho mohly zahlédnout, jevil jako rozmazaná šmouha; za ním se v ho-

lé krajině bez stromů zvedal prašný vír. Zanedlouho narazil na primitivní pěšinu a stopy domorodců. Zastavil se, aby je prozkoumal. Nižší třída národa Kon'me chodila bosá a otisky tu po sobě zanechali pravděpodobně rybáři, jejichž doškové chatrče lemovaly celé pobřeží. Plagueis spočítal velikost a hmotnost plazů, kteří cestu vyšlapali, a odhadl podle stop, kdy tudy prošli. Narovnal se a prohlédl si šedohnědé kopce, zhluboka nasál vzduch a zalitoval, že nemá tak ostrý čich jako Tenebrous. Věděl, že nahoře v kopcích určitě narazí na elitní Kon'me, nebo alespoň na jejich sídla na úbočích.

Padla noc a on pokračoval v cestě. Oceán ve svitu hvězd stříbřitě zářil a kvetoucí rostliny nasytily vlhký vzduch omamnými vůněmi. Predátoři všech velikostí byli na severním ostrovním kontinentu vyhubeni, ale hluboké soutěsky byly domovem bezpočtu druhů nenasatného hmyzu, který se na něj snášel v mracích, když se prodíral hustým křovím. Snížil svou tělesnou teplotu, zpomalil dýchání a změnil směs plynů ve svých výparech, aby hmyz alespoň trochu odradil, ale po chvíli se přestal snažit a vzdal se jejich žízni po krvi, kterou si hasili na jeho tváři, krku a pažích.

Ať pohltí starého Plagueise, pomyslel si.

V temném lese tohoto odlehlého světa, kde mezi stromy svištěl slaný vítr a vzdálené vlny narážely na pobřeží jako tlumené bubnování, unikne z podsvětí, v němž Sithové dosud přebývali. Síla temné strany se probudí ze záměrného tisíciletého spánku a on, Plagueis, dovede dlouhá léta připravovaný plán do konce.

Běžel celou noc, a když se z údolí začaly zvedat ranní mlhy, ukryl se v mělké jeskyni. Bylo tak brzy, že i domorodci s modrými šupinami se teprve chystali vyjít ze svých chatrčí a hodit sítě do burácejícího příboje, nebo pádlovat na loďkách podél útesů nebo k nedalekým ostrůvkům. Nejlepší úlovek pak odnesou do kopců, aby naplnil břicha bohatých, na jejichž bedrech ležela bal'demnická politická i ekonomická budoucnost. Jejich hrdelní hlasy pronikly až do jeskyně, jež Plagueise obklopovala jako hrobka, a on dokonce rozuměl některým slovům, která si mezi sebou vyměňovali.

Snažil se usnout, ale spánek se mu vyhýbal a on litoval, že ho stále potřebuje. Tenebrous nikdy nespal, jako skoro všichni Bithové.

Probudilo ho dusné vedro a on si v hlavě přehrál události z předcházejícího dne, pořád jaksi ohromený tím, co udělal. Síla mu našeptávala: *Nadešla tvá chvíle. Uplatni svůj nárok na temné straně. Jednej okamžitě a dokonči to.* Jenže Sílu jste mohli pouze žádat; nemohli jste jí rozkazovat svými činy, ani ji řídit vlastníma rukama. Bylo to jen na něm. Ze svých cest s Tenebrousem i bez něj věděl, že není jediným služebníkem temné strany v galaxii – ani jediným Sithem, protože podvodníků byla plná galaxie –, ale byl jediný sithský pán z Baneovy linie. *Skutečný Sith*, a to vědomí znovu probudilo surovou sílu dřímající v jeho nitru.

A přesto...

Když před sebe natáhl vlákna Síly, rozeznal přítomnost nějaké věci či bytosti téměř stejně mocné. Byla to samotná temná strana, nebo pouze zbytky jeho nejistoty? Četl legendy o Baneovi; o tom, jak byl pronásledován přetrvávající přítomností těch, které porazil, aby zbavil sithský řád vnitřních rozbrojů a navrátil řádu skutečnou hegemonii nastolením Pravidla dvou: mistr ztělesňuje moc a jeho učeň po ní touží. Říkalo se dokonce, že Banea pronásledovali duchové sithských pánů, jejichž hrobky a mauzolea znesvětil ve svém zběsilém pátrání po holokronech a dalších starobylých prostředcích, díky nimž by získal další vědomosti a znalosti.

Byl to Tenebrousovův duch, jehož sílu vycítil? Existovala snad krátká doba, během níž mohl skutečný Sith i po smrti ovlivňovat svět živých?

Měl pocit, jako by do něj vstoupila tíha celé galaxie. Menší bytost by se pod takovou tíhou udusila, ale Plagueis, pevně zaklíněný ve své hrobce, se cítil bez tíže jako v hlubokém vesmíru.

Byl odhodlaný přežít každého, kdo by ho ohrožoval.

* * *

O několik hodin později, když hlasy utichly a hladem šílený hmyz znovu zaútočil, probudila Plagueise z mučivého spánku bolest. Tunika se mu lepila na opuchlé tělo jako tlakový obvaz, ale rána krvácela a krev prosakovala až na plášť.

Plagueis tiše vklouzl do noci a kulhal, dokud nepotlačil bolest, poté se znovu rozběhl. Kapky potu z jeho holé hlavy a temný plášť za ním vlály jako vlajka. Ztrápený hladem zvažoval, že

vtrhne do některého z domů a nasytí se vajíčky nějaké podřadné Kon'me nebo možná i její krví a krví jejího druha. Ale potlačil nutkání šířit hrůzu i touhu po zkáze a zahnal hlad jestřapčírky a hniječícími zbytky ryb plovoucími ve vlnách, které omývaly pobřeží. Jak spěchal po černé písečné pláži, minul několik domů postavených z bloků fosilizovaných pobřežních skal, ale zahlédl jen jednoho domorodce, který nahý vyšel ze své chatrče, aby si ulevil, a reagoval, jako by spatřil přízrak. Na útesech vysoko nad pláží se třpytila umělá světla a upozorňovala na domy elitní vrstvy a na blízkost vesmírného přístavu, jehož záře zalávala široký pás jižního pobřeží.

Cíl měl na dosah ruky a každá přicházející oceánská vlna zavibrovala jeho nitrem a vyvolala nebývalou vlnu temné energie. Zauzlované úponky času se uvolnily a Plagueis zahlédl záblesk bal'demnické budoucnosti. Planeta byla zatažená do mezigalaktické války odehrávající se na mnoha frontách, zčásti kvůli svým bohatým cortosisovým ložiskům, ale hlavně coby figurka ve spletité hře, kdy se podřízení Kon'me obrátili proti těm, kteří jim po tisíciletí vládli...

Pohlcen sněním si Plagueis málem nevšiml masivního vlnolamu, který sledoval křivku pobřeží. Do široké, klidné zátoky trčela kamenná mola a za hradbou šplhalo do okolního odlesněného podhůří město. Žili v něm Kon'me obou tříd, ale mezi nimi i cizinci různých druhů, většinou ze sousedních hvězdných soustav a sem tam i ze vzdáleného Jádra. Vesmírný přístav se nacházel na nejjižnější části předměstí a tvořily ho shluky standardizovaných staveb, montovaných skladů a hangárů a přistávací plochy pro nákladní i osobní lodě. Bytosti neuvyklé vzdáleným světům by prohlídka vesmírného přístavu připadala spíš jako výlet do minulosti, ale Plagueis se mezi krychlovitými hotely, mdlé osvětlenými kavárničkami a špinavými jídelnami, kde zábava vyšla draho a život nic nestál, cítil jako doma. Přetáhl si přes hlavu kapuci pláště a držel se v přítmí, protože samotná jeho výška stačila na to, aby k sobě přitahoval pozornost. Ochranka tu příliš dobře nefungovala, a tak mohl bez potíží procházet mezi zakotvenými plavidly. Malé lodě vhodné k cestování mezi blízkými systémy ignoroval a všímal si spíše dálkových nákladních lodí, a to jen těch, které se zdály být v dobrém sta-

vu. Muunilinst byl odsud několik hyperprostorových skoků daleko a dopravit se tam bez většího zpoždění mohl pouze v lodi s dostatečným vybavením.

Po hodině hledání našel loď podle svých představ. Byla to nákladní loď vyrobená v Jádru asi půl století stará, ale dobře udržovaná a vybavena navíc moderními senzory a podsvětelnými motory. To, že na sobě neměla žádný nápis, naznačovalo, že kapitán neměl zájem pojmenovat si ji podle sebe. Byla delší než širší, měla číslo LS-447-3 a protáhlý ocas, podvěšený kokpit a široké dveře nákladového prostoru, které umožňovaly přepravovat velký náklad. S registračním číslem uloženým do komlinku zamířil Plagueis k hlavní budově vesmírného přístavu. Takto pozdě v noci byla zchátralá stavba prázdná až na dva strážné Kon'me s tlustým krkem, kteří spali ve službě. Plagueis si povolil pás u pláště, aby získal snadný přístup ke světelným mečům, propířil se kolem nich a zmizel za hlavními dveřmi. Mdlé světlo z prázdných kanceláří ozařovalo temné chodby. Na druhém podlaží našel podatelnu, z níž byl výhled na největší přistávací zónu a tiché pobřeží za nimi.

Na stole v menší soukromé kanceláři stál počítač, který byl zastaralý už před dvaceti lety. Plagueis vedle něj položil komlink a během okamžiku se dostal do řídicí sítě vesmírného přístavu. Po krátkém hledání nákladní lodi zjistil, že ve skutečnosti jméno má – *Woebegone* – a pochází z Ord Mantellu. Její odlet byl naplánovaný na následující ráno, posádka čítala osm členů včetně jednoho droida, měla namířeno na několik planet v sektoru Auril a nesla náklad čerstvých mořských plodů. Podle zprávy už náklad prošel celním odbavením a byl uskladněn v chlazeném hangáru, kde čekal na zítřejší nalodění. Dobrou zprávou bylo, že konečnou zastávkou *Woebegone* byl Ithor na vzdáleném konci Hydiánské tepny. Krátká zastávka na Muunilinstu tedy nebude pro posádku velkou oklikou.

Plagueis si vyvolal obrázek kapitánky lodě, která se jmenovala Ellin Lah. Naplno se otevřel Síle a dlouho obrázek studoval; pak pomalu vydechl, narovnal se, vymazal všechny stopy po vniknutí do systému a vrátil komlink do vnitřní kapsy pláště.

Woebegone na něj čekala.

KAPITOLA TŘETÍ

WOEBEGONE

Plagueisovy instinkty ohledně Bal'demniku byly správné. Drsná krása planety jaksi zvláště působila na požitkářskou stránku lidské povahy a jednoho dne přitáhne nejbohatší z tohoto druhu, aby se slunili v teplém světle hlavní hvězdy, prosévají prsty u nohou nedotčený písek na plážích, plavali ve vodách plných života a večeřeli lahodné ryby, jež obývaly místní ohromné oceány. Ale v těchto dnech byli lidé v této části Vnějšího okraje ještě poměrně vzácní a většina návštěvníků Bal'demniku pocházela z huttského prostoru nebo z dalekých krajů na Perlemianské obchodní cestě. Kapitánka Ellin Lah byla Togrutka a její první důstojník byl Zabrak jménem Maa Kaap. Pilot *Woebegone* byl Balosar, navigátor Dresselian a tři členové posádky Klatooinian, Kaleesh a Aqualish z rasy Quara. Všichni to byli „skorolidé“, což byl termín toho času oblíbený v Jádru, kde šovinismus povýšil na formu umění. Jediný neživý tvor byl dvounohý, multifunkční droid zvaný „JednaJedna-ČtyřiDě“ podle svého modelového čísla.

Bal'demnic byl jedním z jejich oblíbených planet. Stejně tak často se vyskytovali na Vestralu, Sikkemu IV nebo na Carlixově bláznovství. Všechny planety si byly podobné a kapitánka Lah a členové její posádky z nich málokdy viděli víc než okruh pěti kilometrů kolem hlavního vesmírného přístavu. Jejich styk

s místními se omezoval na přístavní úředníky, obchodníky, informátory a ty, kteří se živili poskytováním zábavy.

Jejich práce byla nebezpečná, zvláště v této době, kdy se obchodní cesty mezi soustavami hemžily piráty, hyperprostorových majáků existovalo jen pár a chyba v úsudku mohla způsobit katastrofu. Náklady na pohonné hmoty byly přemrštěné, zkorumpovaní celníci žádali úplatky a vývozní a dovozní daně se měnily bez předchozího upozornění. Každé zdržení potravinářského zboží znamenalo ztrátu jeho čerstvosti, která ho činila žádaným, nebo ještě hůř – všechno se zkazilo. Hrozilo jim všemožné nebezpečí a výtěžky byly malé. Tuhle práci jste museli buď milovat, nebo být na útěku – před zákonem, před sebou samými nebo před někým jiným.

Následkem nadměrné konzumace místního grogu a prohry spousty těžce vydělaných kreditů – a možná i jako pokání za přílišné hýření – bublaly v mysli kapitánky Lah obavy jako nafouknuté balony, které někdo příliš dlouho držel pod vodou a pak vypustil nad hladinu.

„Na této cestě nedojde k žádným pochybením,“ varovala jmeně členy posádky, když přicházeli po přistávací ploše k čekající lodi.

Skutečnost, že použila stejný eufemismus jako kdysi Blir', který jím chtěl minimalizovat následky katastrofy, kterou téměř způsobil, je všechny rozesmála — kromě Balosara, jenž zahanbeně sklopil hlavu a anténky na temeni mu ztmavly.

„Bereme na vědomí, kapitánko,“ řekl Maa Kaap. „Tentokrát žádná nevhodná opomenutí...“

„A nenapravitelné chyby,“ vložil se do toho Kaleesh jménem PePe Rossh.

„Hloupé chyby,“ dodal Doo Zuto, jehož blízko posazené, dovnitř zakřivené kly už potřebovaly pořádně obrousit.

Kapitánka jim dovolila chvilku veselí.

„Myslím to vážně,“ řekla, když dorazili ke spuštěné nástupní rampě. „Řeknu vám to znovu: tato loď je demokratická. Jsem vaše kapitánka, protože vím, kdo je v čem dobrý. Mám na to talent.“ Podívala se na Blir'a. „Mluvím ti někdy do pilotování?“ Pak na Semasalliho. „Zpochybňuju někdy tvoje rozhodnutí o výpočtech ke skokům?“

„Ne, kapitánko,“ odpověděli ti dva jako jeden.

„Takže k vám mluvím jako obyčejná členka toho, co bych ráda považovala za výkonný tým, ne jako velitelka.“ Vydechla, až jí poskočily všechny tři pruhované hlavové ocásky. „Na této cestě musíme vydělat, jinak můžeme začít uvažovat o tom, že půjdeme k Huttům pro další půjčku.“

Wandau, který měl s různými Hutty co do činění více než kdo jiný, při té představě zanaříkal.

„Přesně tak,“ řekla Lah vysokému Klatooinianovi. „A nevěřte, že dostaneme poctivou půjčku. Protože žádná banka nebude považovat naši *Woebegone* za dostatečnou záruku.“

Maa Kaap a Blir' si vyměnili rychlé pohledy, načež Zabrak řekl: „Promiň, že to říkám, kapitánko, ale včera v noci ti na nějakém tom kreditu zrovna moc nezáleželo...“

„Dávej si pozor na jazyk,“ řekla Lah svému prvnímu důstojníkovi a jen stěží potlačila úsměv.

„Myslel jsem, že se chystáš dát tomu mladíkovi celou loď,“ přidal se ke škádlení PePe.

Lah odmítavě mávla rukou. „Jenom jsem si s ním hrála.“

„*Hrála*,“ opáčil Maa Kaap. „Proč ne, jenže on byl tak mladý, že si nejspíš ještě hrál s hračkami.“

Kapitánka si dala ruce v bok. „Dokážu být přesvědčivá, když chci.“

„Jo, to jsi byla,“ řekl Zuto a hlasitý sborový smích je doprovodil až do hlavní kabiny *Woebegone*, kde na ně čekal 11-4D.

„Všechno v pořádku?“ zeptala se Lah droida.

Droid zvedl tři svá ramena v nápodobě pozdravu. „V pořádku, kapitánko!“

„Náklad je na palubě a zapsaný?“

„Na palubě a zapsaný, kapitánko.“

„Zkontroloval jsi odpočty teploty?“

„Ve všech prostorech, kapitánko.“

Žena spokojeně přikývla. „No, pak je vše v pořádku.“

Posádka se rozdělila. Každý člen se vydal za svými povinnostmi. Blir' a Semasalli do kokpitu; Zuto, Wandau a PePe šli zkontrolovat, jestli je náklad řádně uskladněn; Maa Kaap a 11-4D se vydali zapečetit loď; a kapitánka Lah si od kontrolní věže bal'demnického vesmírného přístavu vyžádala povolení k odletu.

Lod' se bez jakýchkoli okázalostí zvedla z horkého světa a skočila z chladného éteru do temnoty hyperprostoru. Lah ještě seděla u komunikační konzole, když jí Blir' zavolal rádiem z kokpitu.

„Potřebujeme, aby ses na něco podívala.“

„Odkdy?“

„Myslím to vážně.“

Vydala se na před' a sotva vešla do kokpitu, Semasalli ukázal na blikající kontrolku na panelu s údaji o stavu lodi. Na malé kovové destičce pod kontrolkou stálo: **NÁKLADOVÝ PROSTOR 4 CHYBNÁ TEPLOTA.**

„Moc horko, nebo moc zima?“ zeptala se Lah Dresseliana.

„Moc zima.“

Lah švihla ukazovákem po kontrolce, ale ta pokračovala v blikání. „Zvláštní, tohle obvykle zabere.“ Studovala Semasalliho podmračený obličej. „Co si o tom myslíš?“

Odfřkl si a přejel si dlaní po holé, hluboce zvrásněné lebce, jež kopírovala tvar mozku, který obsahovala. „No, může to být termostatem.“

„Nebo?“

„Nebo se možná otevřel jeden z nákladních kontejnerů?“

„Sám od sebe?“

„Třeba při skoku,“ ozval se Blir' z kapitánského křesla.

„Dobře, půjdeme se tam podívat.“ Podívala se z Blir'a a na Semasalliho a zavrtěla hlavou. „Co jste mi neřekli?“

Blir' odpovídal za oba. „Vzpomínáš na toho Zabranka, se kterým Maa mluvil v kantýně?“

„Ve které kantýně?“ zeptala se Lah; pak dodala: „Ne, vzpomínám si na něj. Chtěl svězt.“

Semasalli přikývl. „Vykopli ho z jeho poslední nákladní lodě. Neřekl proč, ale Maa vycítil problémy a řekl, že ho nemůžeme vzít na palubu.“

Lah začínalo docházet, kam tím ti dva míří, a přikývla. „Myslíte si, že tu máme černého pasažéra.“

„Je to jen domněnka,“ řekl Dresselian.

„Což je důvod, proč jste to se mnou chtěli probrat, než půjdeme na zád.“

„Přesně.“

Kapitánčina tvář se zvrásnila téměř stejně jako Semasallioho lebka. „Loď by nám oznámila, kdyby se někdo vrtal v zabezpečovacím systému proti vniknutí.“

„Pokud se nedostal dovnitř s nákladem,“ řekl Blir’.

„Myslíš v kontejneru?“

Blir’ přikývl.

„To by teď byl zmrzlý jako rampouch.“ Lah se obrátila k Semasallimu. „Je nákladový prostor čtyři napojený na video?“

„Na obrazovce,“ řekl Semasalli a otočil se s křeslem čelem k displejům.

Lah položila dlaně naplocho na konzoli a naklonila se k obrazovce, na kterou Dresselian pustil zrnitý záznam z nákladového prostoru. Kamera konečně našla, co hledali: otevřený kontejner zahalený oblaky vypařující se chladicí kapaliny a s nákladem drahých mléčných ploutví, které se už rozmrazovaly.

„K Sithu...“ začala Lah, když vtom ji další pohled na nákladový prostor umlčel a jen zírala s otevřenými ústy.

Blir’ několikrát zamrkal a pak se zeptal: „Vidím dobře?“

Lah ztěžka polkla a konečně našla svůj hlas. „No, určitě to není Zabrak.“

* * *

Plagueis seděl na jedné z menších přepravních nádrží, když se vstupní poklop začal náhle otáčet. Byl plně probuzený už od chvíle, co *Woebegone* skočila do hypeprostoru, a zůstal klidně sedět, aby posádka mohla provést různá skenování. Poté si stáhl kápi lehkého, zkrvaveného pláště hlouběji do obličeje. Když se poklop odsunul, ocitl se tváří v tvář togrutské kapitánce, svalnatému Zabrakovi, skvrnitému Klatooinianovi téměř tak vysokému jako běžný Muun, Aqualishovi dvouokého poddruhu a šarlatově šupinatému Kaleeshovi, jehož tvář připomínala jestřapýry, jimiž se Plagueis živil na Bal’demniku. Kaleesh ze sebe vydával silné feromony. Všech pět drželo blastery, ale jen Klatooinian mířil na Plagueise, připravený vystřelit.

„Nejste veden na lodním seznamu, cizinče,“ řekla kapitánka Lah při vstupu do nákladového prostoru. Z úst jí ve studeném vzduchu vycházela pára.

Plagueis v nevinném gestu rozpráhl ruce. „Přiznávám se, že jsem černým pasažérem, kapitánko.“

Lah k němu opatrně přistoupila a ukázala na otevřený kontejner o pár metrů dál. „Jak jste tam přežil?“

Plagueis napodobil její pohyb ruky. „Ti mořští tvorové tvoří pohodlné lože.“

Zabrak se vrhl kupředu a tečkovaná lebka se mu svařila zlostí. „Ti tvorové jsou naše živobytí, Muune. A právě teď nestojí ani za zlámaný kredit!“

Plagueis mu pohlédl do očí. „Je mi líto, že jsem zničil váš náklad.“

„Chladicí kapalina,“ řekla příkře Lah. „Jak jste v ní přežil?“

„My Muunové máme tři srdce,“ vysvětlil Plagueis a přehodil si nohu přes nohu. „Dvě z nich můžeme ovládat vůlí, takže jsem byl schopen udržet svůj krevní oběh i tělesnou teplotu téměř na normálu.“

Quara se postavil k otevřené nádrži a řekl: „Když už mluvíme o krvi, trochu vám teče.“

Plagueis viděl, že některé mořské plody jsou potřísněné sraženou krví. „Je to následek nešťastné nehody. Ale děkuji za povšimnutí.“

Lah zvedla pohled od nádrže k Plagueisovi. „Máme zdravotnického droida. Přikážu mu, aby vám ránu prohlédl.“

„To je od vás velice laskavé, kapitánko.“

„Jste velice daleko od Braxantské cesty,“ řekl Kaleesh. „A pravděpodobně ta poslední bytost, kterou bychom čekali v nákladním prostoru.“

Plagueis souhlasně přikývl. „To si umím živě představit.“

„Kon'mejský vesmírný přístav poskytuje pravidelné lety pasažérům na Bimmisaari,“ dodal Zabrak. „Nemohl jste čekat? Nebo vám došly kredity?“

„Abych byl upřímný, chtěl jsem se vyhnout běžným vesmírným cestám.“

Lah si se Zabrakem vyměnila pochybovačný pohled. „Jste na útěku?“ zeptala se. „Hledaný?“

Plagueis zavrtěl hlavou. „Ale ctím si své soukromí.“

„To můžete,“ řekl Quara. „Ale musíte uznat,“ ukázal rukou na zkrvavené mořské plody, „že vám to na důvěryhodnosti moc nepřidává.“

„Co vás přivedlo na Bal'demnic, Muune?“ zeptal se Klatooinian dřív, než stačil Plagueis odpovědět.

„Nejsem oprávněn prozradit vám povahu svých záležitostí.“
„Investice Bankovního klanu,“ odfrkl si Klatooinian. „Nebo právníčina. Dělalj to všichni Muunové, kapitánko.“

Lah pohlédla na Plagueise. „Je to tak?“

Plagueis pokrčil rameny. „Ne všichni jsme bankéři nebo právníci. Stejně jako všichni Togrutové nejsou mírumilovní.“

„Bylo by pro vás lepší, kdybyste byl finanční kouzelník,“ ozval se Zabrak, „pokud nechcete, abychom vás z lodi vykopli.“

Plagueis nespustil pohled z Lah. „Kapitánko, vážím si toho, že pro mě máte s posádkou tolik otázek, ale možná by bylo jednodušší, kdybychom si my dva promluvili soukromě.“ Když zaváhala, dodal: „Jen v zájmu usnadnění naší dohody.“

Lah se ohlédla na ostatní, pak zařála čelist a přikývla. „Nebude to trvat dlouho,“ řekla Zabrakovi, když odcházel z nákladového prostoru. „Ale stejně nevypínejte kameru.“

Zabrak střelil po Plagueisovi pohledem a řekl: „Kdyby vám to trvalo dlouho, velmi rychle se vrátíme.“

Plagueis počkal, dokud s Lah neosaměli. „Děkuji vám, kapitánko.“

Zamračila se. „Dost těch zdvořilých řečiček. Kdo jste a proč jste neopustil Bal'demnic ve stejném plavidle, kterým jste přiletěl?“

Plagueis si dlouze povzdechl. „Než se do toho pustíme, měl bych vás přímo obeznámit se současnou situací. Schoval jsem se na palubě vaší lodi v naději, že se mi podaří dostat se co nejrychleji na Muunilinst.“ Protože Plagueis mluvil basikem, vyslovil poslední slabiku s němým *en*. „Naštěstí pro nás oba jsem v pozici, kdy se vám mohu za přepravu bohatě odměnit – a samozřejmě pokryji i cenu toho vzácného nákladu, který jsem zničil. Stačí, abyste stanovili odpovídající cenu, a můžeme se dohodnout. Ujišťuji vás, kapitánko, že jako Muun držím své slovo.“

Pochybovačně přimhouřila oči. „Pokud na chvíli odložíme stranou vaši identitu – však víte, důležité věci –, vaše další cesta je záležitost, kterou budu muset probrat s posádkou.“

Plagueis zmateně zamrkal. „Nejsem si jist, zda vám rozumím. Jste kapitánka *Woebegone*, že ano?“

„Na této lodi jsme si všichni rovni,“ řekla Lah. „Nedělám žádná zásadní rozhodnutí bez toho, abych si alespoň poslechla názor ostatních, ať už se ta rozhodnutí týkají převáženého ná-

kladu, nebo místa určení. A zatímco budete přemýšlet, jestli jsem ušlechtilá, nebo jen hloupá, dovolte mi dodat, že je mi jedno, co si o našem uspořádání myslíte. Jak jste sám řekl: je to současná situace.“

Plagueis se usmál, aniž by ukázal zuby. „V tom případě, kapitánko, počkám na výsledky vašeho rokování.“

Lah se trošku uvolnila. „Mezitím budete muset sedět tady.“

Plagueis podmínku bez námitek přijal. „Vezměte si tolik času, kolik budete potřebovat. Čím blíže se dostaneme k Ithoru, tím blíže budu domovu.“

Ta slova ji zarazila. „Jak víte, že míříme na Ithor?“

„Stejně, jako vím, že se jmenujete Ellin Lah.“ Potěšený jejím zmatkem Plagueis pokračoval: „Nejsem telepat, kapitánko Lah. Poté, co jsem si vybral vaši loď mezi ostatními, prošel jsem si záznamy bal'demnického přístavu.“

Naklonila hlavu a v očích se jí mísil zájem i nejistota. „Proč tedy *Woebegone*?“

Plagueis popotáhl nosem. „Nerad hraji hazardní hry, kapitánko, pokud si nejsem jist, že šance na výhru jsou na mé straně.“

Odfrkla si. „Tohle není hazardní hra.“

* * *

V hlavní kabině mezitím 11-4D monitoroval hovory členů posádky už od jejich návratu z nákladového prostoru čtyři. Jelikož se na *Woebegone* nejmíce blížil něčemu, co připomínalo zdravotnického specialistu, byl droid zodpovědný za péči o posádku a za její zdravotní stav, takže si zvykl odposlouchávat ji, kdekoli a kdykoli to bylo možné. Vytvořil si individuální profily jejích členů založené na tlukotu srdce a rychlosti dechu, na tělesné teplotě a jazyku, výrazu tváře a barvě hlasu, takže hned poznal, že objevení muunského narušitele na palubě lodi významně zvýšilo stresovou hladinu Maa Kaapa.

„Znáte někdo nějakého Muuna, který by tohle udělal?“ ptal se Zabrak.

„Znáte někdo vůbec nějakého Muuna?“ opáčil Wandau.

„Tak dobře, *slyšeli* jste někdy o Muunovi, který by tohle udělal?“

Než mohl Maa Kaap nebo někdo jiný odpovědět, do kabiny vstoupila kapitánka, očividně zmatená, ačkoli se to snažila skrývat. 11-4D u ní zaznamenal zvýšený průtok krve v hlavo-

vých ocáscích, které fungovaly jako smyslové orgány, a také změnu pigmentace – togrutské reakce na nervové napětí jsou občas doprovázeny nedobrovolným mimetickým maskováním.

„Takže?“ řekl Maa Kaap a zvedl se na nohy.

Členové posádky pozorně poslouchali, jak kapitánka Lah shrnula svou krátkou slovní výměnu s muunským černým pasažérem, který odmítl prozradit jakékoli osobní údaje, dokonce i své jméno. Nenabídl ani vysvětlení své přítomnosti na Bal'demniku ani neřekl, proč na odlet tak spěchal. A co bylo nejdůležitější, neprozradil ani příčinu svého zranění. Místo toho trval na dohodě, že ho dopraví na Muunilinst, svět nacházející se ve vzdálené části Braxantské cesty a korporátní ústředí Intergalaktického bankovního klanu.

„Co ti říkají instinkty, kapitánko?“ zeptal se PePe a zvědavě zastříhal špičatýma ušima.

Kapitánka Lah se ohlédla do chodby, která vedla k nákladnímu prostoru čtyři. „Je kluzký jako všichni Muunové a chce nás využít, aby se dostal, kam potřebuje. Buď ho vezmeme zpátky na Bal'demnic a budeme riskovat náš náklad, nebo ho vyložíme na první zastávce a uděláme z něj problém někoho jiného.“

„Nebo se ho prostě zbavíme hned,“ navrhl Wandau.

Lah zavrtěla hlavou. „Nevíme, jestli na Bal'demniku někomu neřekl, že se s námi chce svézt. Jestli ano, jeho zmizení by nám pořádně zavařilo.“

„Tak co tedy uděláme?“ ozval se Maa Kaap.

Lah sevřela rty do úzké linky. „Myslím, že bychom se ho měli zbavit, co nejdřív to půjde.“

Wandau a Zuto si vyměnili pohledy. „Nechceš ani uvažovat o tom, že bychom ho za nějakou cenu svezli?“

„Nikdy jsem na Braxantské cestě nebyla,“ řekla Lah. „Někdo z vás ano?“

Následovalo záporné vrtění hlav.

„Zaplatí nám cenu za zkažený náklad?“ zeptal se PePe.

„Tvrdí, že ano.“

„Pak bychom ho mohli vzít na Ithor,“ ozval se Kaleesh. „Když bude spolupracovat, mohli bychom zvážít, že ho odvezeme až na Muunilinst. Určitě nám neuškodí, když tu část vesmíru trochu poznáme.“